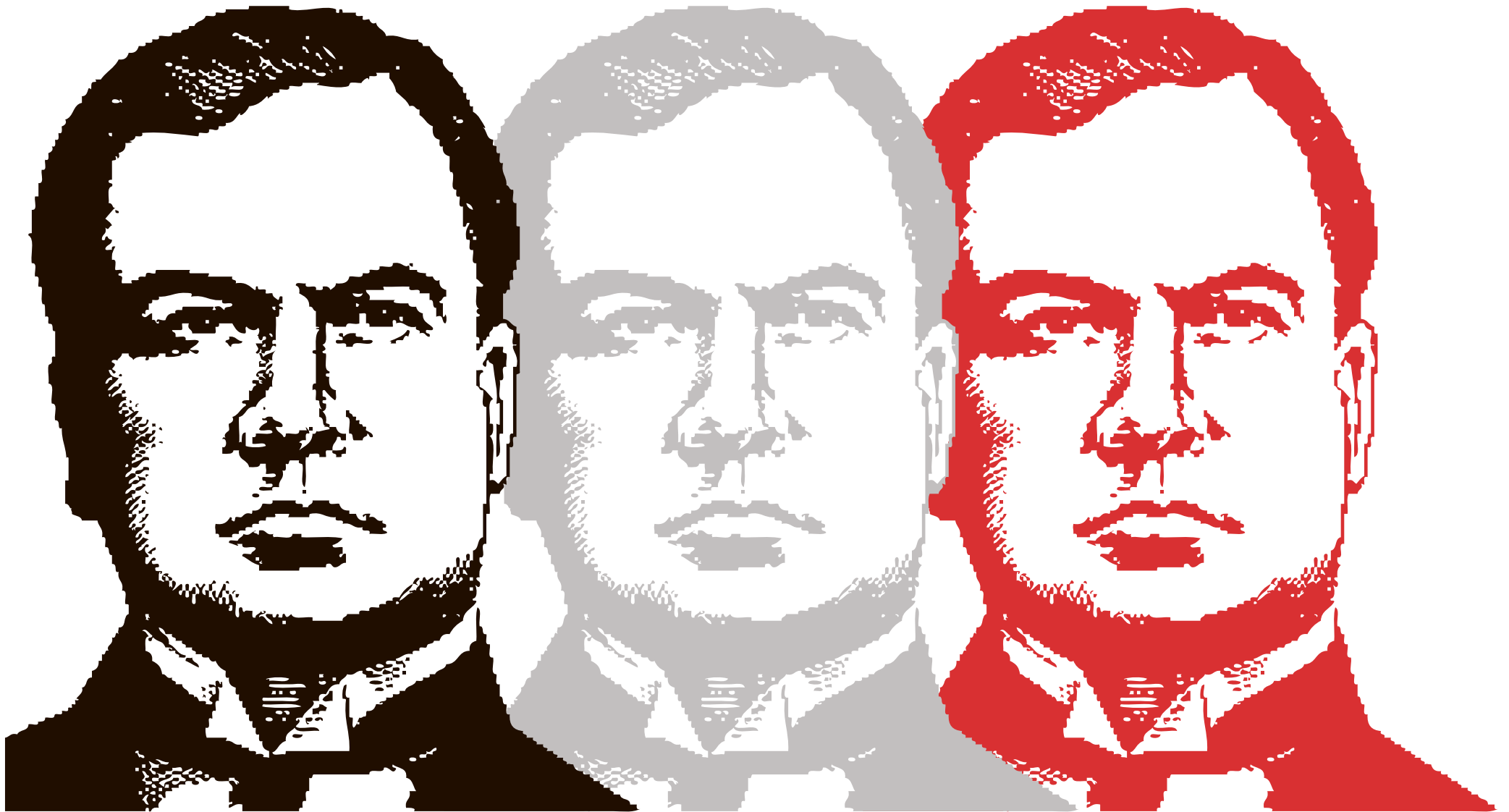

Rubén Darío kan nu læses på dansk

I den spansk-talende verden er der ingen, der ikke kender Rubén Darío. Han banede vejen for modernismen, og hans bøger er udkommet i millionoplag. De optrykkes igen og igen og det på trods af, at hans værker blev til for over 100 år siden. Nu er der endelig udkommet en bog med et udvalg af hans tekster på dansk.

★ PORTRÆT

Af Preben Høeg Rasmussen, redaktør for Nicaragua - dansk portal

Endelig er der udkommet en bog med tekster af Rubén Darío på dansk. Endelig.

I den spansk-talende verden er der ingen, der ikke kender Rubén Darío.

På skoler og universiteter er hans poesi, fortællinger og journalistik faste tekster i studieplanerne. Men ikke kun på læreanstalter er han kendt, hans bøger er udkommet i millionoplag, de optrykkes igen og igen og udgives på begge sider af Atlanten og det på trods af, at hans værker blev til for over 100 år siden.

Hans tekster er forbavsende levende og påtrængende, aktuelle og universelle. Har man læst en tekst af Rubén Darío glemmer man det aldrig.

FADER TIL MODERNISMEN

Han banede vejen for modernismen i den spansktalende verden. I litteraturhistorien taler man om tiden før Darío og om tiden efter Darío. Han tilegnede sig ikke blot hele den klassiske spanske og spansk-amerikanske litteratur, inklusive de indfødtes fortællinger, men også den græske og romerske litteratur, som han studerede som skoleelev.

Han gennemtyggede ihærdigt den moderne europæiske litteratur, især den franske, men også danske forfattere blev læst. Han tog det hele til sig, fortærede det, endevendte det og fornyede det. Det spanske sprog, grammatikken, poesien, litteraturen og journalistik-

ken blev fornyet med påvirkningen af Rubén Daríos højest originale værker.

“Rubén Darío er den forfatter i det spanske sprog, som har sat sig varigst og dybest aftryk.”

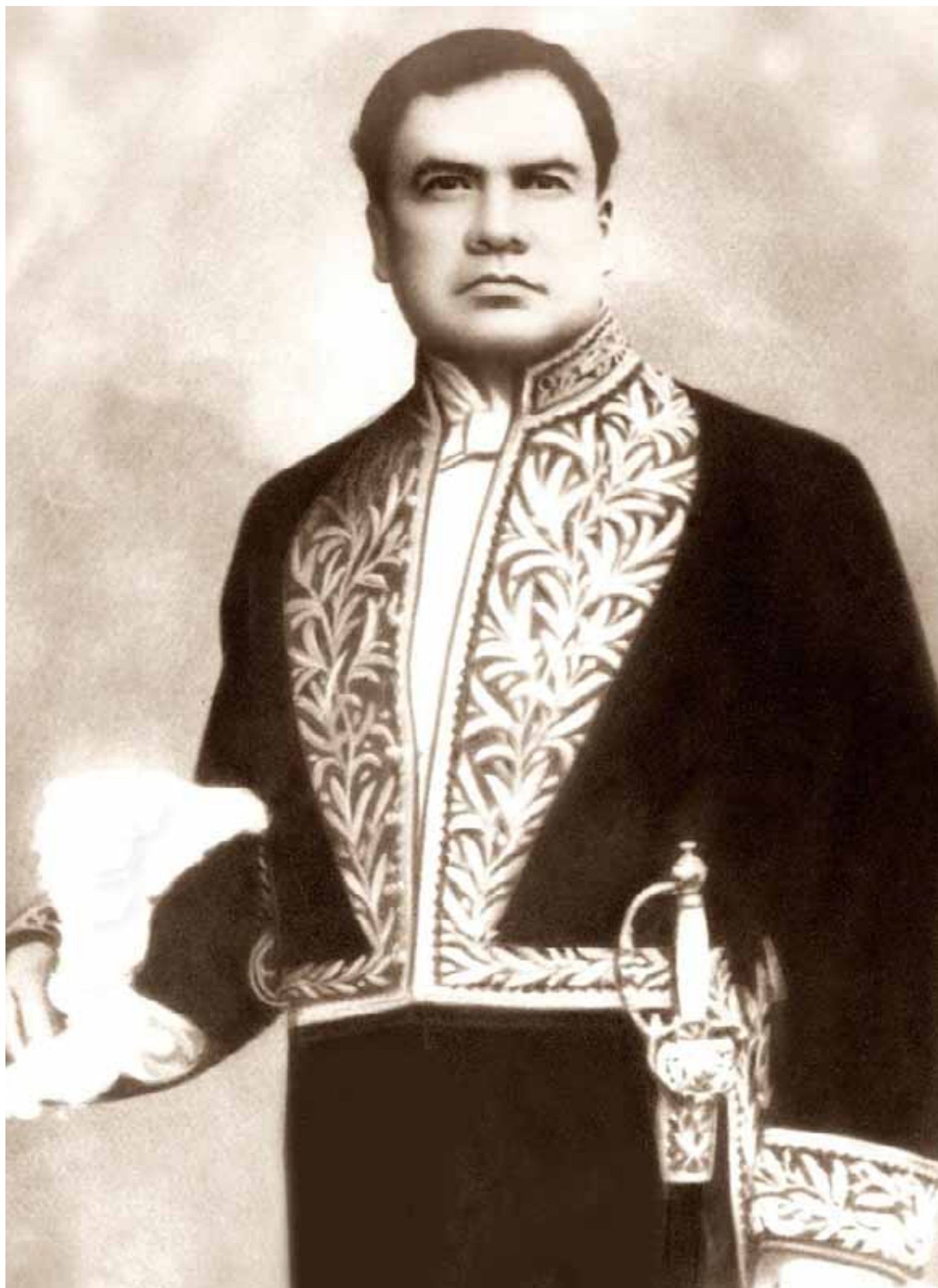
Foruden poesi skrev han prosa, fortællinger, legender, essays og mikroessays, litteraturkritik, kunstkritik, rytmiske linjer,

sonetter, skuespil, epistler, fabler, kronikker, reportager og artikler. Han lavede oversættelser (især fra fransk til spansk) og skrev litteratur til børn.

Hans emner og temaer er forbavsende universelle. Han var oprører og ansporede sociale protester, ville have social retfærdighed for alle, for alle mennesker og for alle lande. De latinamerikanske lande fortjente respekt, han talte om et kontinentalt nødråb. Cuba skulle have selvstændighed. USA var en kommende agressor. Hans passion for kærlighed og kvinder, poetens og kunstnerens rolle i samfundet, globalisering og den enkeltes rolle, hele livets drama var et gennemgående tema.

Som katolsk opdraget og elev på en jesuitterskole var forholdet til en gudelig magt gennemgående i hans forfatterskab. Han søg-

FORTSÆTTES PÅ NÆSTE SIDE ▶

Darío manglede altid penge. Så da han af Colombia blev udnævnt som generalkonsul i Argentina, var han stolt og glad. Lønnen var 2.400 \$ om året. Det skulle fejres. Så han stillede op til fotografering iført elegant diplomatøj. Billedet er berømt. Ikke uden selvironi fortæller han, at tøjet var lejet til lejligheden og blev afleveret tilbage dagen efter.

 Wikimedia.org

te og undersøgte meningen i livet - med sig selv som indsats og med en glubende appetit. Han ville lære af historien, præge nutiden og påvirke fremtiden.

DET STORE KRITIKERKORPS

Professor Andrés Rodríguez Ramón, profesor ved Californiens universitet har fastslået efter studier, at Rubén Darío "er den forfatter i det spanske sprog, som har sat sig varigst og dybest aftryk".

Sammen med Miguel de Cervantes Saavedra (som skrev Don Quixote), er Darío den mest studerede spansk-skrivende forfatter i verden. Det er dog imponerende.

Darío-universitetsforskeren Rodrigo Javier

Caresani fra Argentina fortalte mig i 2014, at en gruppe lærere og studerende mødtes ugentligt for at studere Rubén Daríos værker. De kunne ikke overkomme blot at læse alt det, Darío har skrevet og især ikke alt det, der fortsat hvert år udkommer om Rubén Darío. De gennempløjede gamle argentinske aviser og fandt stadig nyt materiale. Studierne af hans forfatterskab er voksende verden over! Man skal ikke blot kunne spansk, men også engelsk, fransk, portugisisk, tysk, tjekkisk, japansk og mange andre sprog for at kunne følge med. Hans værker er oversat til utallige sprog.

Men hvorfor i alverden er der så aldrig udkommet en bog af Rubén Darío på dansk?

Så vidt jeg kan se, kan det kun skyldes een ting: mangel på mod!

GODT GÅET GORM

Forfatteren, poeten og oversætteren Gorm Rasmussen har haft modet - og indfølelses- evnen - til at udsende bogen "Rubén Darío - i udvalg" på næsten 300 sider. Bogen rummer både udvalgte digte, udvalgte prosadigte og fortællinger, essays og artikler samt den ufuldstændige roman "Mallorcas guld" og så starter bogen med en "Lille vejviser til Rubén Daríos liv og værk" på 16 sider.

Men hvordan kom Gorm Rasmussen på sporet af Rubén Darío, den verdenskendte forfatter, som er så lidet kendt i Danmark?

"Jeg faldt over navnet i den danske kritiker og digter, Poul Borums fantastiske lille håndbog Poetisk Modernisme allerede i 1970'erne. Jeg havde planer om en Latinamerika-tur og ville huske på ham. Jeg rejste derovre 1975-76 og kom også igennem det lukkede og lidt uhyggelige Somoza-land, men jeg gik først i gang med hans forfatterskab i 2006, da jeg i Nicaragua fik foræret den lille bog "Azul". Jeg købte flere bøger af ham i Managuas lufthavn".

ET GENI FØDES

Da Felix Ruben Garcia Sarmiento blev født den 18. januar 1867 i Nicaragua, var det på ingen måde til at forudse, at han skulle blive en af de vigtigste forfattere i den spansk-talende litteratur. Det fattige land i Centralamerika med omkring en halv million indbyggere var ikke noget kulturelt fyrtårn i Latinamerika.

 Rubén Darío kunne læse som tre-årig, skrev digte som otte-årig, fik publiceret digte i aviserne som 13-årig, var en sand læsehest og blev kaldt digterdrengen.

Forældrene gik fra hinanden, og han voksede op hos sin mors moster i Leon. Han kunne læse som tre-årig, skrev digte som ott-årig, fik publiceret digte i aviserne som 13-årig, var en sand læsehest og blev kaldt digterdrengen. Han valgte at skrive under navnet Rubén Darío, et efternavn der blev brugt i familien, blandt andet af hans tipoldefar, Don Darío Mayorga, som var poet.

Han havde spansk, indiansk og afrikansk blod i årene og var stolt af sin mestisaje. Han øvede og øvede sig, før han udgav noget. Hvert et skridt var en søgen, en afprøven og en kamp. Han levede livet og måtte lide. Hans eget liv blev fra start til slut et sandt drama og dermed en udtømmelig inspirationskilde for hans litteratur.

Nicaragua var regeret af konservative jordejere, som ikke havde ambitioner om udvikling for andre end dem selv. Det var først da de liberale, anført af José Santos Zelaya i 1893, gjorde en ende på de konservatives "30-års rige", at undervisningssystemer blev opbygget og statsinstitutioner opbygget.

Men allerede som teenager og flere år inden den liberale revolution havde forfatter-spiren Darío, som allerede var et kendt navn i Centralamerika, redigeret aviser og arbejdet i Nicaragua, El Salvador, Guatemala og Costa Rica. Han oplevede statskup og kæmpede for og imod præsidenter. Han virkede for en genforening af Centralamerika (Crónica Política.). Det gik op og ned i hans arbejdsliv - og privatliv - og han besluttede sig i 1886 som 19-årig for at rejse til Chile.

I LUVSLIDT TØJ

Der er mange anekdoter om hans liv (og mange bøger). Her er en af dem:

Hans navn og ry var løbet i forvejen og en modtagelseskomite var mødt op på jernbanestationen i storbyen Valparaíso i Chile for at tage behørigt imod ham. Passagererne steg ud, og toget kørte videre. Tilbage på peronen stod til sidst kun en tynd ung lømmel i luvslidt tøj. Var det dér Rubén Darío, spurgte modtagelseskomiteen hinanden? Det var det.

Gorm Rasmussen har oversat og gendigtet et bredt poesiudvalg på omkring 100 sider. Man kan selvfølgelig spørge sig selv: Kan man overhovedet meningsfyldt oversætte digte skrevet i fjerne lande for over 100 år siden fra spansk til dansk? Jamen, Gorm Ras-

mussen har gjort det! Darios ånd trænger fint og levende igennem i den danske oversættelse. Bogen er en fremragende introduktion til Ruben Darios forfatterskab.

Og så er Gorm Rasmussen ikke bange for at blive kigget over skulderen. Han har frejdigt trykt først Daríos originaldigte på spansk og så bagefter gendigtningen på dansk (hvor nogle gange forståelse vinder over rim). På den måde bliver bogen et must for alle spanskstuderende.

BLÅ BLIVER MODERNISMENS FARVE

I Chile udkom i 1887 hans første to bøger med poesi, og i 1888 udkom så "Azul", som gjorde ham berømt på begge sider af Atlanten.

"Den 30. juli 1888 udkommer Azul ... Eksplorationen kan ikke høres umiddelbart, men i dag runger den stadig, litteraturhistorisk", introducerer Gorm Rasmussen. "Bogen er kanoniseret som den spansksprogede modernismes premiere. Han er 21 år. Han har sendt den til Det kongelige spanske Akademi, i oktober svarer Juan Valera" og hans anmeldelse åbner øjne og døre. "Den er et chok for den 43 år ældre digter, kritiker og diplomat. Han ser straks betydningen af den lille bog: At en purung ukendt latin-amerikaner kunne give den spanske poesi et nyt åndedræt!"

KULTURCHOCK

Det spanske verdensimperium var i 1800-tallet ikke kun i forfald politisk og økonomisk, men også som et kulturelt mekka. Spanien regerede i 320 år et imperium i Amerika, der gik fra Chiles sydligste spids til midten af det nuværende USA.

Da de fleste latinamerikanske lande løsrev sig i starten af 1800-tallet og skulle opbygge deres nye identitet, blev Spanien fortsat betragtet som "moderlandet". Indtørringen gjaldt også kulturlivet. Former stivnede, visioner manglede og kulturen blev mere blodfattig. Med Spaniens militære nederlag til USA i 1898 og tabet af Cuba, Puerto Rico, Guam og Filipinerne trådte landet ind i en tilstand af mentalt og kulturelt chock. Imperietiden var definitivt slut, USA tog over.

Rubén Darío kom til at rejse meget, han krydsede Atlanterhavet 12 gange i sit liv. Da han i 1893 kom til New York i USA, blev han på det nærmeste kidnappet af en flok cubanere og ført til et stort møde for at holde tale. Det var arrangeret af den 13 år ældre José Martí, den senere cubanske nationalhelt, som et led i de politiske og økonomiske forberedelser af den endelige befrielse af Cuba fra den spanske kolonimagt. José Martí var forfatter, poet, filosof og revolutionær. De to havde meget til fælles, og de var begge to frimurere. Darío omtalte Martí som sin "maestro", og Martí tiltalte Darío som "min søn".

DIPLOMATFRAKKEN

Darío manglede altid penge. Han skulle skrive, udgive, leve, rejse, finde inspiration, købe bøger og læse, drikke vin og om nødvendigt underholde familierne. Efter at hans første kone, Rafaela Contreras Cañas, var død, var han blevet tvunget ind i et nyt ægteskab med Rosario Emelina Murillo Rivas, en tidligere ungdomsflamme.

Så da han af Colombia blev udnævnt som generalkonsul i Argentina, var han stolt og glad. Lønnen var 2.400 \$ om året. Det skulle fejres. Så han stillede op til fotografering iført elegant diplomattøj. Billedet er berømt. Ikke uden selvironi fortæller han, at tøjet var lejet til lejligheden og blev afleveret tilbage dagen efter. Han lavede ikke dagens gerning som konsul, der var stort set ingen colombianere i Argentina. Posten var en slags "kunstnerstøtte". Hans bøger gjorde ham berømt, og journalistikken gav ham brød på bordet.

Bosat i Argentina skrev Rubén Darío nu for argentinske aviser, især La Nación, som havde det største oplag i Latinamerika. Han blev som korrespondent sendt til Spanien for at analysere kulturchocket efter 1898 og sende artikler til argentinske aviser. Han blev en del af "98-generationen", som søgte efter vejen frem og Spaniens mere beskedne plads

RUBÉN DARÍO

- Rubén Darío (1867-1916) er nationalhelt i Nicaragua.
- Darío deltager som officiel repræsentant for Nicaragua i 400-års festen i Spanien for Opdagelsen af Amerika i 1892. Han fortæller om Verdensudstillingen i Paris i 1900. Han repræsenterer landet ved flere officielle kulturbegivenheder.
- Han udgiver to selvbiografier: La vida de Rubén Darío escrita por él mismo (1913) samt Historia de mis libros (1916). Skriver forord til andre forfattere som Edgar Allan Poe, USA.
- Rubén Darío udførte diplomatiske opgaver for lande som Nicaragua, Colombia og Paraguay og udsendte i Spanien en bog/rapport om sit diplomatiske virke. Allerede som 16-årig skrev han om diplomati, og som 20-årig studerede han diplomatiets kunst i Chile.
- Darío lærer sig fransk, noget engelsk og tysk og skriver digte på fransk.
- Mindst seks lande (Nicaragua, USA, Spanien, Argentina, Ecuador og Chile) foruden banker og privatpersoner opbevarer originale manuskripter af Rubén Darío, nogle er aldrig udgivet.
- Edith Grøn, Nicaraguas bedste skulptør, der som barn kom til Nicaragua fra Danmark, har lavet en lang række berømmede skulpturer og buste af Rubén Darío. Desuden var hun stærkt inspireret af hans poesi. Der findes statuer af ham i mange lande.
- Byen, San Pedro de Metapa, hvor han blev født skiftede i 1920 navn til Ciudad Darío. Her findes i dag et museum i hans fødehjem.
- Skoler, teatre, metrostationer, parker, pladser, bygninger mv. er opkaldt efter Rubén Darío i et stort antal lande.
- Hans portræt findes på adskillige landes frimærker, mønter og pengesedler.
- I katedralen i León besøges hans grav dagligt af mange mennesker.

i det moderne verdenssamfund. Og han udgav bøger, både poesi, prosa og samlinger af hans journalistiske kronikker som "España Contemporánea".

LEDSAG MIG

I Spanien møder han i 1899 i de kongelige haver, chefgartnerens datter, den da 20-årige Francisca Sánchez del Pozo, en dame som ikke kune læse og skrive, da han mødte hende. *"Hun er som en muse, praktisk muse, tyende-muse, hun bliver den vigtigste af alle hans kvinder. Man fornemmer at hun er om ham nat og dag; når han ellers er hjemme",* fortæller Gorm Rasmussen. Det skulle blive hende som fik afgørende betydning for hans litterære eftermæle.

Da meddelelsen om Darios død blev annonceret i Spanien, strømmede folk spontant ud på gaden og råbte klagende »prinsen af det spanske sprog« er død!

Dario rejser rundt i Europa og besøger blandt andre England, Belgien, Holland, Tyskland (herunder Hamborg), Østrig, Ungarn, Gibraltar, Marokko, Portugal og Italien.

Han opholder sig flere gange i Paris, Frankrig og er fortsat stærkt inspireret af de franske forfattere. Darío higede efter anerkendelse, men først efter gentagne anmodninger begyndte han at få opgaver for sit hjemland.

I 1903 bliver han konsul for Nicaragua i Paris og senere i 1907 minister for Nicaragua i Spanien, hvilket giver ham en vis økonomisk stabilitet. Igen var den gal med tøjet, den diplomatfrakke han havde bestilt i Paris var endnu ikke kommet, da han skulle præsentere sig for Kongen af Spanien, så han måtte låne tøj af ambassadøren fra Colombia.

Da præsident Zelaya efter pres fra USA i 1909 bliver afsat, mister Dario ligeledes sine stillinger. I 1912 invaderer USA med marine-soldater Nicaragua for at kontrollere den liberale bevægelse og hindre andres planer om bygningen af en interoceanisk kanal mellem Atlanterhavet og Stillehavet. Zelaya bliver politisk flygtning i Spanien. Darío udsender i 1909 "Viaje a Nicaragua e Intermezzo tropical" efter hans besøg i hjemlandet i 1907-08, og han hjælper Zelaya med at redigere sine erindringer "Estados Unidos y la revolución de Nicaragua".

SPROGETS PRINS

Rubén Darío - efterhånden stærkt alkoholiseret – rejser til Frankrig, Mexico, Cuba, Frank-

rig, Brasilien, Uruguay og Argentina. I Havana er senere udkommet en bog med hans artikler offentliggjort gennem tiden i Cuba. Vender tilbage til Frankrig og Spanien med et stærkt nedbrudt helbred.

Sammen med Francisca tilbringer han vinteren 1912-13 på Mallorca. Om denne periode handler hans ikke-færdiggjorte selvbiografiske roman "Mallorcas guld" (50 sider) , som Gorm Rasmussen har oversat og valgt at tage med som et eksempel på Daríos prosa.

Fransisca, som har født Darío tre børn (nogen siger fire), hvoraf de to døde som spæd, tigger og ber ham om ikke at rejse rundt mere, men da Første Verdenskrig bryder ud, rejser Darío til en fredskonference i New York, USA, hvor han oplæser digtet "Pax". Han opholder sig flere måneder i Guatemala (fra april 1915), hvor præsidenten (hans tidligere fjende) skaffer ham en blød bærestol (er fortsat bevaret). Han modtages som en helt i december 1915 i Nicaragua, men helt nedbrudt dør han kort efter i en alder af kun 49 år den 6. februar 1916 i León, hvor han begravnes.

Han testamenterer to dage før han dør alt til sin søn (da otte år) med Fransisca i Spanien, Rubén Darío Sanchez, kaldet "Guicho", denne dør i México i 1948.

I et senere interview optaget på bånd har Francisca Sánchez del Pozo fortalt, at da meddelelsen om Darios død blev annonceret i Spanien, strømmede folk spontant ud på gaden og råbte klagende "prinsen af det spanske sprog" er død! Det er Rubén Darío siden da blevet kaldt.

DEN LITTERÆRE ARV

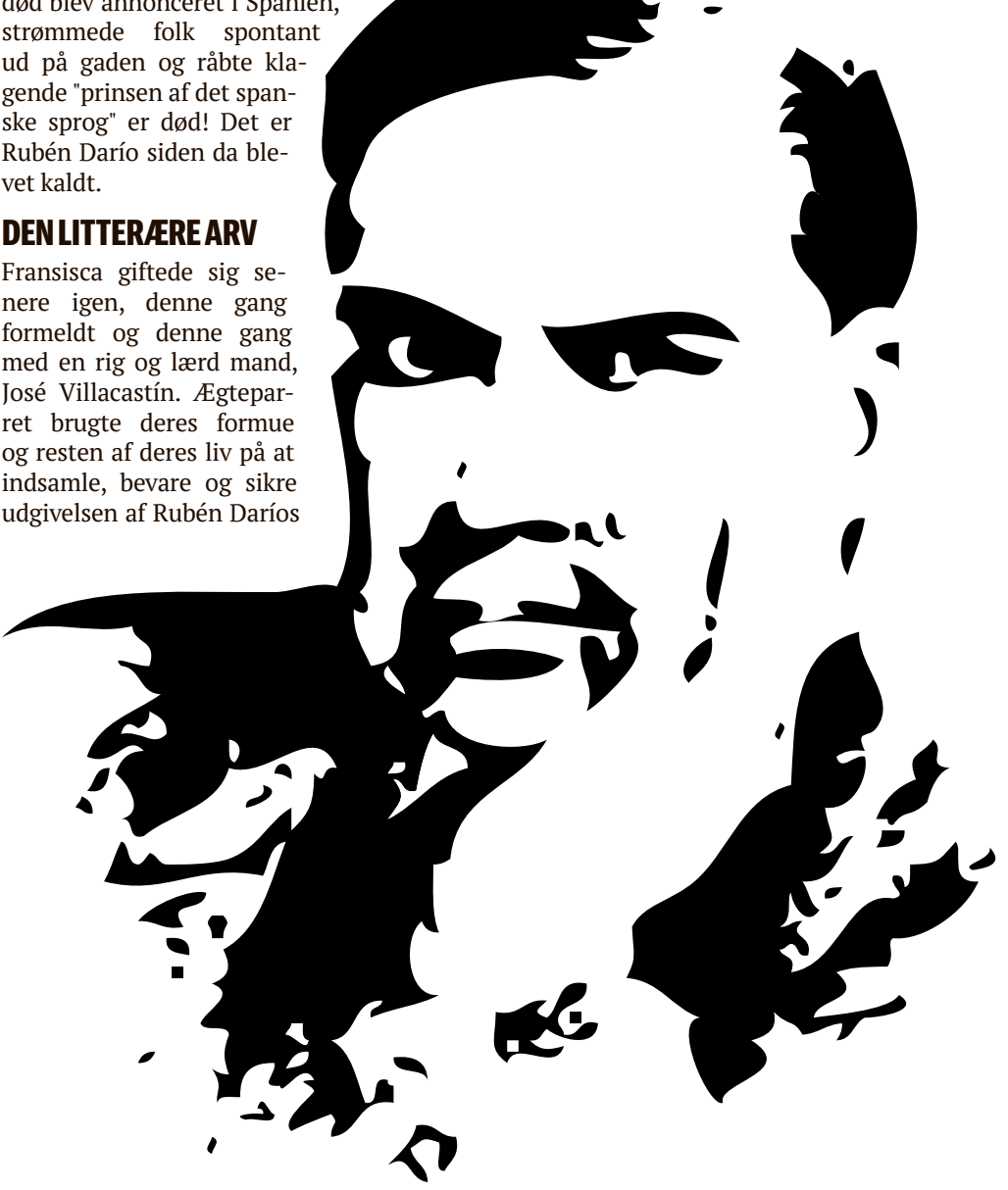
Fransisca giftede sig senere igen, denne gang formeldt og denne gang med en rig og lærd mand, José Villacastín. Ægteparret brugte deres formue og resten af deres liv på at indsamle, bevare og sikre udgivelsen af Rubén Daríos

værker. Ethvert tilbud om salg af Rubén Daríos effekter og manuskripter blev pure afvist. Det hele blev gemt i en blå kiste.

Først i 1956 beslutter hun at donere alt, herunder 5.000 dokumenter, tekster, fotos, private breve og korrespondance med forfatterkolleger, postkort, telegrammer, visitkort, regninger, deres søns tegninger til sin far og meget andet, til den spanske stat. Hun døde i 1963 i en alder af 84 år. Hun havde da overlevet fem af hendes seks børn. Hendes barnebarn, Rosa Villacastín, erindrer sin barndom, forsker i historien og udgiver i 2014 romanen "La princesa Paca: la gran pasión de Rubén Darío".

Avispapir er forgængeligt, og det viste sig, at mange aviser havde genoptrykt eller oversat hans tekster. Nogle gange havde han selv sendt andre versioner af sine tekster til andre aviser. Nogle gange havde han forsynet for eksempel tyske aviser med tilpassede redigerede udgaver. Nogle gange skrev han under med pseudonym, og andre gange blev hans tekster trykt uden navn.

Darío fik selv (og kort efter hans død) udsendt mindst 12 bøger med digtsamlinger samt 13 bøger med prosasamlinger, efterhånden er de udkommet i mange udgaver og i forskellige redigeringer i forskellige lande, formodentligt i flere hundrede versioner.

I 1950'erne udkom i Spanien hans Samlede Værker i fem bind, andre Samlede Værker har 22 bind, men det har vist sig at "dariana-forskerne" fortsat kan finde mindre kendte tekster, således udkom for eksempel "Rubén Darío. Crónicas viajeras. Derroteros de una poética" i 2014 i Argentina. Günter Schmigalle har tidligere udgivet 200 avisartikler fra Argentina i bogen "Crónicas desconocidas de Rubén Darío".

Læser man Rubén Daríos digte, er det som at høre legende lette rytmiske trommeslag, men hvor bløde de end måtte synes, ender de altid med et smæld.

Så for Gorm Rasmussen har der været meget at vælge blandt, da han besluttede sig for at introducere Rubén Darío på dansk.

SYMFONIEN I POESIEN

Taler man om Rubén Darío, er man nødt til at tale om både form og indhold. Hans digte er musikalske og rytmiske. Læser man hans digte, er det som at høre legende lette rytmiske trommeslag, men hvor bløde de end måtte synes, ender de altid med et smæld. Man har ikke læst hans digte, før man har læst sidste sætning.

Han tog de gamle strofeformer op og gav dem nyt liv. Han opfandt nye og ændrede det spanske sprog. En spansk universitetsprofessor har fundet 134 strofeformer i Daríos digtning. Hans digtning var som en symfoni.

Darío skrev alt fra kærligheds digte til politiske digte.

*¿Cómo decía usted, amigo mio?
¿Qué el amor es un río? No es extraño.
Es ciertamente un río*

*que uniéndose al confluente del desvío,
va a perderse en el mar del desengaño.*

I Gorm Rasmussens oversættelse og gendigtning:

*Hvad var det du sagde, min kære ven?
At kærligheden er en flod? Ikke spor mærkeligt.
Den er visselig en flod
som når den er forenet med iskolde tilløb
skal fortæbes i skuffelsens hav.*

Rubén Darío:
*Eres los Estados Unidos,
eres el futuro invasor
de la América ingenua que tiene sangre indígena,
que aún reza a Jesucristo y aún habla en español.*

I Gorm Rasmussens oversættelse og gendigtning:

*Du er De Forenede Stater
du bliver fremtidens indtrængende fjende
i det troskyldige Amerika der rummer indianerblodog
som stadig beder til Jesus Kristus og stadig
taler spansk.*

Rubén Darío:
*Se necesitaría, Roosevelt, ser Dios mismo,
el Riflero terrible y el fuerte Cazador,
para poder tenemos en vuestras férreas garras.
Y, pues contáis con todo,
falta una cosa: ¡Dios!*

I Gorm Rasmussens oversættelse og gendigtning:

*Man skulle, Roosevelt, for Gud selv være
den frygtelige Riffelskytte og den stærke Jæger
for at kunne få fat i os med jeres jernklør
Og, nok tager I alt med i jeres beregning,
men der mangler en ting: Gud!*

USA kunne så mange ting, men de havde ikke Gud på deres side, gjaldede Darío udover Latinamerika – og han blev hørt. Han var troende – eller ville ihvertfald gerne være det. Han søgte og undersøgte også okultisme.

Han iagttog den evige nyhedsstrøm i digtet Agencia:

*... Barcelona ya no está bona
sino cuando la bomba sona...
China se corta la coleta.
Henry de Rothschild es poeta.
Madrid abomina la capa.*

*Ya no tiene eunucos el papa.
Se organizará por un bill
la prostitución infantil.*

I Gorm Rasmussens oversættelse og gendigtning: Nyhedsbureau

*... Barcelona er ikke længere den gode stad
medmindre bombebrag splitter den ad...
Kina har klippet hårpisken af.
Henry de Rothschild er digter for en dag.
Madrid forkaster messekaaben.*

*Paven mangler eunukker ved dåben.
Det gennemføres ved hjælp af lov
at hor med børn er uskyldig sjov.*

I 100-året for Argentinas selvstændighed i 1910 skriver Darío "Canto a la Argentina" – hans største digt på 1001 vers!

DEN FASCINERENDE PROSA

Rubén Darío skrev også allehånde slags prosatekster. Man har fundet 13 essays-stilarter plus mikro-essays.

Ved læsning af de mere eventyr-agtige tekster er det som dansker svært ikke at tænke på H. C. Andersen, men Gorm Rasmussen har ikke kunnet dokumentere en relation. Til gengæld nævner Darío direkte den dan-

i Tyskland, indfører os i mexicanske sagn - og så meget andet.

I bogens afsnit "Udvalgte prosadigte og fortællinger" på over 100 sider præsenterer Gorm Rasmussen os for Daríos prosa. Her får vi tekster oversat og gendigtet på dansk. Hvilken gave? Slut med sprogbarriere som undskyldning for ikke at stifte bekendtskab med Rubén Daríos forfatter-skab!

DEN FORNYENDE JOURNALISTIK

Hvilken journalist drømmer ikke om at få sine artikler læst 100 år senere? Darío fornyede og forbedrede journalistikken, især kronikken, og han læses fortsat ivrigt.

"Darío er aktuel fordi han er en fremragende kunstner! Han er også aktuel, fordi han har et fantastisk blik for verden. Utroligt mange af de konflikter, spændinger og debatspørgsmål osv. som kan iagttages her og nu er foregrebet for mere end 100 år siden. Nu f.eks. afstemningen i Katalonien; den ville ikke være kommet bag på ham", fastslår Gorm Rasmussen.

TIL FRANCISCA

*Ukendt med svig og træske følelser,
fuld af den glæde troen gir,
Guds nådegave på den blindes vej,
Francisca Sánchez ledsag mig...
Når jeg grubled på sorg og martyrium,
rakte du mig uden videre honning,
liljen gav du mange flere kronblade,
og laurbærret gjorde du grønt.
Du forstod at omgås smerten varsomtog
hæve dig spontant til kærlighed;
du tænder lys i triste timer,
og varme hvor man ikke kan.
Jeg er vis på Gud har vejledt dig
i at vande det træ der er min tro,
mod nattens og mod glemslens kilde
Francisca Sánchez ledsag mig...*

Gorm Rasmussen er poet, forfatter, oversætter, filmdokumentarist og journalist. Han er født i 1945 i Aalborg, i dag er han bosat på Møn. Har udgivet en lang række bøger, blandt andet på Gyldendal. Har modtaget flere hædersslegater, præmier og arbejdsstipendier. "Rubén Darío i udvalg" udkom i december 2014 på Det Poetiske Bureaus Forlag. www.detpoetiskebureau.dk

Hvilken journalist drømmer ikke om at få sine artikler læst 100 år senere? Darío fornyede og forbedrede journalistikken, især kronikken, og han læses fortsat ivrigt.

ske forfatter George Brandes og nordmanden Henrik Ibsen.

Facinerende når Darío præsenterer os for Borgerkongen, forfører os til at besyngte guld, giver gode råd til mødre om anæmiske teenagepiger, lader naturen diskutere styreform, tager os med på en sejltur på Rhinen